

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE**P R E S U D A**

Trgovački sud u Osijeku, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Jadranki Pajur Vranješ, u pravnoj stvari tužitelja VODOGRADNJA OSIJEK d.d. Osijek, Š. Petefija 206a, OIB: 84765164046, kojeg zastupaju punomoćnici Radojica Vučković i Sreten Baljak, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku, protiv I-tuženika TOKA-PAN-PROMET d.o.o. Vukovar, Europske unije 22, OIB: 28547201288, kojeg zastupa punomoćnik Dražen Srb, odvjetnik u Osijeku i II-tuženika TOKA-PROMET d.o.o. Ilok, Kralja Tomislava 23, OIB:55685694659, kojeg zastupa punomoćnik Branko Ivić, odvjetnik u Vukovaru, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, v.p.s. 344.022,84 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene 24. travnja 2014. u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene i uručene na ročištu održanom dana 16. svibnja 2014.

p r e s u d i o j e

1. Odbija se tužitelj s postavljenim tužbenim zahtjevom kojim prijenos prava vlasništva plovilu Danubius upisanom u Upisnik plovila unutarnje plovidbe Lučke kapetanije Vukovar, u Glavnoj knjizi II, broj uloška 31, stranica 119-122 pozivni znak 9AA7579, temeljem Rješenja Lučke kapetanije Vukovar Klasa UP/I-345-11/13-02/03, Ur.br:530-4-4-3-13-2 od 1. veljače 2013. godine i ugovor o kupoprodaji od 25. studenog 2012. godine između I-tuženika kao prijašnjeg vlasnika i II-tuženika kao sadašnjeg vlasnika, gubi pravni učinak prema tužitelju u dijelu u kojem je potrebno za namirenje tražbine tužitelja prema I-tuženiku iznosu od 333.096,64 kn sa zakonskom zateznom kamatom, na iznos od 317.590,00 kn u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena tekućoj počev od 31. ožujka 2010. godine, kao i na iznos od 15.506,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena tekućoj počev od 9. svibnja 2011. godine, te iznos od 10.926,21 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena tekućoj počev od 10. srpnja 2012. godine, a sve do isplate.

Drugotuženik je dužan dopustiti da tužitelj svoju tražbinu prema I-tuženiku u iznosu od 333.069,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 317.590,00 kn u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena tekućoj počev od 31. ožujka 2010. godine, kao i na iznos od 15.506,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za

osam postotnih poena tekućoj počev od 9. svibnja 2011. godine, te iznos od 10.926,21 kn zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena tekućoj počev od 10. srpnja 2012. godine, a sve do isplate, namiri prodajom plovila Danubius upisanom u Upisnik plovila unutarnje plovidbe Lučke kapetanije Vukovar, u Glavnoj knjizi II, broj uložka 31, stranica 119-122, pozivni znak 9AA7579

kao neosnovan.

2. Nalaže se tužitelju da I-tuženiku podmiri trošak parničnog postupka u iznosu od 31.250,00 kn u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

3. Nalaže se tužitelju da II-tuženiku podmiri trošak parničnog postupka u iznosu od 38.125,00 kn u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da ima novčanu tražbinu prema I-tuženiku temeljem pravomoćnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Borić iz Osijeka br. Ovr-13006/12 od 9. srpnja 2012. godine u iznosu od 333.096,63 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 317.590,00 kn u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8 postotnih poena, tekućom od 31. ožujka 2010. godine kao i na iznos od 15.506,63 kn s zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8 postotnih poena koja počinje teći dana 9. svibnja 2011. godine, te odmjerenih troškova ovrhe u iznosu od 10.926,21 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za 8 postotnih poena počev od 10. srpnja 2012. godine, sve do isplate. Nadalje navodi da je I-tuženik u svom vlasništvu imao plovilo Danubius upisano u Upisnik plovila unutarnje plovidbe Lučke kapetanije Vukovar, u Glavnoj knjizi II, broj uložka 31, broj stranice 119-122, pozivni znak 9AA7579, koji je prenio u vlasništvo II-tuženika, što je konstatirano Rješenjem Lučke kapetanije Vukovar od 1. veljače 2013. godine. Prijenos vlasništva na naprijed navedenom plovilu poduzet je na štetu tužitelja, budući osim narečenog broda I-tuženik nema novčanih sredstava na žiro računu niti druge imovine iz koje bi tužitelj namirio svoju dospjelu tražbinu. Drugotuzenik je znao da se poduzetom radnjom nanosi šteta tužitelju, a što je razvidno iz slijedećih činjenica da je tražbina tužitelja prema I-tuženiku utvrđena rješenjem o ovrsi nastala temeljem Ugovora o kratkoročnoj pozajmnici od 10. veljače 2009. godine koju je za I-tuženika sklopila Željka Kovčalića koja je u to vrijeme bila direktor I-tuženika, a sada je prokurist II-tuženika.

I-tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, navodeći da nije istina da bi I-tuženik sklopio kupoprodajni ugovor i prenio vlasništvo na predmetnom brodu II-tuženiku na štetu tužitelja. Naime, tužitelj nije ničime dokazao da li I-tuženik ima ili nema drugu imovinu, čime jasno ukazuje na činjenicu da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke da bi tužitelj uopće mogao pobijati pravnu radnju I-tuženika. Uz navedeno ističe kako je na predmetnom plovilu uknjiženo pravo zalogu u korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak u iznosu od 139.008,05 eura.

II-tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Nadalje navodi da mu nije poznato da je protiv I-tuženika bio vođen bilo kakav ovršni postupak. II-tuženiku nije poznato da bi tužitelj pretrpio bilo kakvu štetu njegovom kupovinom. Ističe da je osnivač I-tuženika prodao svoje udjele I-tuženika osnivaču Saši Šindilj iz Bačke Palanke i to 7. prosinca 2011. godine, o čemu je sačinjen ugovor o prijenosu poslovnog udjela kao i da je ovaj prijenos proveden u sudskom registru. Između ostalog u imovini I-tuženika se nalazilo i sporno plovilo na koje je bilo zasnovano založno pravo za korist HBOR- a za iznos od 139.008,65 eura, uvećano za kamatu, odnosno u kunsnoj protuvrijednosti 1.006.683,41 kn uvećane za kamatu.

U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: preslik prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (list sipa 4 do 6), preslika ugovora o kratkoročnoj pozajmnici sklopljenog dana 10. veljače 2009. godine na iznos od 1.700.000,00 kn, a da je 1.300.000,00 kn vraćeno dana 1. travnja 2009. godine. (list spisa 7), potvrde o vlasništvu i teretima dana od strane Lučke kapetanije Vukovar za sporno plovilo (list spisa 8), neovjeren izvadak žiro računa I-tuženika (list spisa 9), ugovor o kupoprodaji spornog plovila između I i II-tuženika sklopljenog dana 25. studenog 2012. godine (list spisa 24), ugovor o prijenosu poslovnog udjela sklopljen između Željka Kovčaliće jedinog članka I-tuženika i Saše Šindilj kao stjecatelja dana 7. prosinca 2011. godine (list spisa 27).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Nesporno je utvrđeno da su I i II-tuženik zaključili Ugovor o kupoprodaji plovila i da je I-tuženik prenio sporno plovilo u vlasništvo II-tuženika.

Prema odredbi članka 66. stavak 1. i članka 67. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 41/08, dalje: ZOO) svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu i bez obzira kada je nastala može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika, ako postoje pretpostavke kao što su dospelost tražbine vjerovnika prema dužniku, pravna radnja dužnika, insolventnost dužnika i postojanje oštećenja vjerovnika i to kumulativno.

Cijeneći izvedene dokaze sud je utvrdio da tužitelj nije dostavio dokaze s kojim bi mogao pobijati pravnu radnju dužnika odnosno nije dostavio dokaze da dužnik, a u ovoj pravnoj stvari I-tuženik, nije imao druge imovine kojom bi se tužitelj mogao namiriti (kao što je izvadak iz zemljišnjih knjiga, ili drugih knjiga o vlasništvu dali nekretnine ili pokretnine). Naime tužitelj je u spis dostavio neovjeren izvadak žiro računa koji dokaz nije vjerodostojan jer nije izdan od strane poslovne banke I-tuženika, (odnosno dokaz o insolventnosti dužnika), te presliku rješenja o ovrši. Tako je sud utvrdio da nisu ispunjene opće pretpostavke za

pobijanje pravne radnje izvan stečaja jer pretpostavke za isto iz čl. 66. St. 1. i 67. ZOO-a nisu kumulativno ispunjene.

Imajući navedeno u vidu, sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao odnosno dostavio valjane dokaze da je kao vjerovnik ovlašten pobijati pravnu radnju svojeg dužnika, konkretno da osnovano traži prijenos prava vlasništva na plovilu Danubius temeljem rješenja Lučke kapetanije od 1. veljače 2013. godine i kupoprodajni ugovor od 25. studenog 2012. i da ta pravna radnja gubi učinak prema tužitelju koliko je potrebno za namirenje njegove tražbine.

Slijedom naprijed navedenog sud je nedvojbeno utvrdio da nisu ispunjenje pretpostavke za pobijanje pravnih radnji dužnika, određene člankom 67. st. 1. do 4. Zakona o obveznim odnosima.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. u svezi članka 158. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08 i 123/08, 57/11 dalje: ZPP), visina troškova odmjerena je sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 69/93, 87/93, 16/94, 11/96 i 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09) i Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 – pročišćeni tekst i 125/11).

Sud je I-tuženiku priznao trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 5.500,00 kn, te za zastupanje na ročištu od 18. ožujka i 22. travnja 2014. godine za svaki ponaosob iznos od 5.500,00 kn, te trošak sastava podneska od 17. travnja 2014. u iznosu od 5.500,00 kn, sve uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 5.500,00 kn, te je priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu 3.750,00 kn, što čini ukupni trošak od 31.250,00 kn.

Sud je II-tuženiku priznao trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, te za zastupanje na ročištu od 17. listopada 2013. godine iznos od 2.500,00 kn, za 13. veljače, 18. ožujka i 22. travnja 2014. godine za svaki ponaosob iznos od 5.000,00 kn, te trošak sastava podneska od 17. travnja 2014. u iznosu od 5.000,00 kn, sve uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 5.000,00 kn, te je priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu 3.750,00 kn, što čini ukupni trošak od 38.125,00 kn.

Slijedom izloženoga odlučeno kao u izreci.

U Osijeku, 16. svibnja 2014.

S U D A C
Jadranka Pajur Vranješ, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pisano u 4 primjerka putem ovog suda.

Za točnost otpredavanja – ovlašteni službenik
Zvezdana Kovačić